

Nyansættelser i Ministeriet udtalt, at det vil være at iagttage, at paagældende ikke paatage sig noget Arbejde udenfor Ministeriet, som kan forhindre dem i at være til Stede i Ministeriet i den til enhver Tid befalede Kontortid. Men det er en selvfølgelig Ting, og der er ikke noget at sige til, at Ministeriet har taget et saadant Forbehold. Den ærede Ordfører gjorde endvidere opmærksom paa en Udtalelse, som faldt her i Folketinget den 29. Oktober 1907 fra den daværende Krigsminister om, at det vilde være rigtigt, at Statens Tjenestemænd, naar de i deres Fritid arbejdede hos private, forlangte og fik den Løn, som var gældende i vedkommende Fag. Det er altsaa den eneste Begrænsning, der hidtil har eksisteret for Krigsministeriets Vedkommende. I Marineministeriet har der ikke været anden Grænse end den, at det er forudsat, at den paagældende Virksomhed ikke paa noget Punkt kolliderer med vedkommendes Tjeneste. For Finansministeriets Vedkommende staar der, at vedkommende overordnedes Tilladelse indhentes, naar Overtagelsen af det fremmede Hverv stiller Krav til Lempelse i Kontortiden eller paa anden Maade til Indrømmelser vedrørende de tjenstlige Pligters Opfyldelse, eller for saa vidt den paagældende Virksomhed paa nogen Maade kunde tænkes at ville kolliderere med vedkommendes Embede eller Bestilling. Saaledes kunde jeg fortsætte for de forskellige Ministerier. Det gaar med dem alle saaledes, at man hidtil ikke har taget andet Forbehold end det, at vedkommende Tjenestemand naturligvis skulde være til Stede i Kontortiden og naturligvis skulde i enhver Henseende kunne passe Statens Tjeneste, for øvrigt stillede man ham frit med Hensyn til, om han vilde overtage noget Bierhverv, og, som den ærede Ordfører udtalte, saaledes er i store Træk Forholdet indtil dette Øjeblik baade i Norge og Sverige.

Hvis man vil gennemgaa den Beretning, som Betænkningen indeholder om, hvorledes Forholdene ere i de øvrige Stater i Europa, kan man vel sige, at der er enkelte Stater, hvor man har taget noget strengere paa Tjenestemændene, end man gør hos os, men i Almindelighed er det ogsaa der en Forudsætning, at den tjenstlige Stilling og den private bør holdes ude fra hinanden. Nu lader det sig i Almindelighed ikke gøre at sammenligne Forholdene herhjemme med Forholdene i de større Stater, thi der ere Betingelserne for Tjenestemændene saa meget gunstigere baade med Hensyn til deres hele sociale

Stilling og deres Lønninger end hos os, at de ikke let finde nogen som helst Anledning til at paatage sig de mange Gange overordentlig brydsomme Bierhverv. Man kan derfor ikke uden videre overføre Betragtninger vedrørende Forholdene i de øvrige Stater paa vore Forhold, men man bør i saa Henseende akkviescere ved det, som er gældende i Norge og Sverige, og det, som hidtil har været gældende hos os, det, som er udtrykt i Lovforslagets § 1, at det er den fornemste Pligt for enhver Tjenestemand i enhver Henseende at iagttage Statens Interesser. Vi kende det for øvrigt ogsaa fra kommunale Forhold. Det er ikke ualmindeligt, at man ogsaa i de Vedtægter for kommunale Tjenestemænd, som findes rundt om i Kommunerne, tager et Forbehold med Hensyn til de kommunale Tjenestemænds Anvendelse af deres Fritid, men man tager, mig bekendt, aldrig andet Forbehold, end at man siger, at deres Arbejde indenfor den fastsatte Kontortid selvfølgelig skal anvendes i vedkommende Kommunes Tjeneste, og at de Hverv, de maatte paatage sig udenfor, ikke maa kolliderere med Kommunens Interesser. Hvis man vil gennemføre saa strenge Bestemmelser som de her i Forslaget foreslaaede, frygter jeg, at man Tid efter anden vil fjerne de dygtige Kræfter fra Statens Tjeneste, og det vil sikkert i det lange Løb vise sig, at Staten vil være daarligt tjent dermed. Der er to Veje, ad hvilke man kan sikre Staten de dygtigste Kræfter. Enten kan man byde Tjenestemændene saadanne Lønvilkaar, at det er udelukket, at de behøve at søge Bierhverv, eller man kan aabne dem Mulighed for, at de kunne have saadanne Bierhverv, som ikke komme i Strid med Statens Interesser.

Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen) udtalte med Hensyn til Rigsdagsmændenes Overtagelse af lønnede Stillinger, at der ikke var stor Fare for et Misbrug i saa Henseende og henviste til, at om der skulde være en anden Opfattelse ude hos Befolkningen end den, den paagældende Rigsdagsmand havde, da han overtog et lønnet Erhverv, kom han jo til at staa til Regnskab i saa Henseende overfor sine Vælgere. Betragtningen har selvfølgelig noget paa sig, men det forekommer mig alligevel, at den ikke fuldt ud rammer det, den skal, thi det er ikke saadan, at man altid kan vælge den Rigsdagsmand, man i det paagældende Tilfælde synes bedst om. Det vil sikkert kendes fra alle Valgkredse, at mange